

Dansk Lokomotivtidende.

Organ for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 4 A.

15. Februar 1903.

3. Aargang.

Hinsidas Sundet

har vi Kaldsfæller, fra hvem vi skal skilles, saafremt et til førstkommende Generalforsamling stillet Forslag bliver vedtaget.

Som det jo er Medlemmerne bekendt, har en Afdeling indgivet et Forslag angaaende vor Udtrædelse af Forbundet med de nordiske Riger. Jeg er herved kommen til den Slutning, at det er i allerhøjeste Grad forkasteligt, da Forbundet dog endnu er ungt og lider af de sædvanlige Børnesygdomme, hvilket vel tildels med god Grund og med en rolig Samvittighed kan bruges som en Undskyldning for, at dette ikke har arbejdet tilstrækkeligt til alle Parters fulde Tilfredshed. Derfor synes det mig at være det glade Vanvid at kaste det snavsede Vand bort, før man har noget renere; thi hvad er Legemet værd uden Hoved? absolut intet, og i lige Maade vil vor Organisation i Tidernes Løb blive lig Nul, saafremt ovennævnte Forslag bliver vedtaget. Der kan naturligvis tillades at anke over vore Nabolandes Repræsentanter, at disse ikke har arbejdet med fuld Evne og Energi, men derfor ser jeg ikke nogen som helst Grund til at skulle kuldkastrer, hvad man møjsommeligt har startet, og jeg er forvissat om, at splittes vi nu, vil det vare længe, ja maaske vi aldrig kommer til at arbejde i Samdrægtighed mere. **Hold fast ved Forbundet**, men forlang samtidig, at Organisationerne i Sverrig, Norge og Finland vælger Repræsentanter, der med den fornødne Interesse for Sagen søger at skabe den rette Klang i Forbundet, saaledes at Disharmonien viger tilbage til Fordel for den rene Fane, og som Følge deraf til Gavn for os alle. Splitter man Hovedstyrken ad, saaledes at der bliver Vaklen i Gelederne, og det vil der uden al Tvivl blive, saa lider vi et knusende Nederlag, som ikke alene vil hævne sig paa dem, som er for en Udtrædelse, men ogsaa

paa dem, som ikke arbejder for at holde Venskabet vedlige. Og hvorfor vi ikke skulde kunne naa et godt Resultat, begriber jeg med min bedste Villie ikke. Lader man Blikket glide hen over de forskellige Fagorganisationer, der med de øvrige Lande ere organiserede, ser man dog straks og tydeligt, hvilke store Fordele disse har opnaaet.

At opremse alle de Goder, vi ville opnaa, vil her blive for vidtøftigt, ja, man kan føre disse ud i mange smaa Detailler, men et skal jeg tillade mig at fremføre, nemlig at lade »Lokomotivmanna- och Maskinist-Tidning« udgaa som obligatorisk — om jeg maa bruge Ordet — Kundskabsblad, et Blad, vi i høj Grad mangler, da jeg formener, at vi aldrig i Livet kan faa Kundskaber nok og særlig med Hensyn til vort Fag. Et saadant Foretagende kan vi Sønner i »Danmark, dejligst Vang og Vænge« ikke magte, uden at det vil koste os for meget af det kære Mammon; men i Forening med de øvrige Lande kan vi løfte en endnu større Byrde. Naar vi saa tillige i »Dansk Lokomotivtidende« — der, saa brillant redigeret, som det i Virkeligheden er, — har et udmærket Medlemsblad, kan vi vel sige at være naaet saa højt paa Lykkens Tinde, som vi paa nogen Maade kan naa paa dette Omraade.

Derfor tillader jeg mig at henstille til de ærede Afdelinger, at de vel overvejer Sagen, inden de afgiver deres Votum, samt at de Delegerede, der ikke ønsker Udtrædelsen, da med al deres Veltalenhed søger at stemme de dem kontra i denne Sag mildere. Da Forslaget efter alle Solemærker at dømme bliver Mødets clou, gælder det om at være belavet paa en haard Diskussion. Facit efter Generalforsamlingen bør mindst være status quo.

Nitram Nesral.

* * *

Idet vi takker den ærede Indsender for de varme Ord, hvormed denne søger

at gøre sin Mening gældende — det er nemlig Menings- og selvfølgelig selvstændig Meningsudveksling, der skal sætte Liv i Organisationsarbejdet —, kan vi ikke undlade at anholde en Bemærkning, nemlig: Det vilde være det glade Vanvid osv., saafremt ovennævnte Forslag bliver vedtaget.

Den ærede Indsender maa ikke være blind for, at det vilde være det sørgeligste Vanvid at frede over det snavsede Vand saalænge, at det fuldstændig forpester Luften, thi forpestet Luft taaler selv den kraftigste Organisme ikke. Vi kan ikke erkende, at D. L. og L. F. skulde blive lig Nul i Tidernes Løb, thi Organisationens Betydning og Evne til at varetage Medlemmernes Interesser afhænger ganske af Medlemmernes Solidaritetsfølelse, og ikke af disses Antal.

Naar de faa danske Lokomotivmænd, der endnu staar udenfor D. L. og L. F., bliver bibragt den rette Forstaaelse af Betydningen af et fast organiseret Lokomotivpersonale, da vil vi være betydelig bedre skikket til at varetage vore Interesser og optræde paa det Forhandlingens Grundlag, der er vor Organisations Styrke, end naar vi — som Indsenderen skriver — har et Hoved, og dette Hoved intet kan eller vil udrette, og stagnerer, medens Legemet (o: vor Organisation) brænder af Lyst til at vinde fremad.

Skulde det derimod — som den ærede Indsender antyder — kunne lykkes os at formaa Forbundet til at gøre sin Pligt, da vilde det være os — og vi tror at turde sige ogsaa Forslagsstillerne — en virkelig Glæde at række Haanden frem til endnu et Forsøg paa kammeratligt Samarbejde; men vi tvivler.

R e d.

Et vigtigt Punkt.

Paa vort sidste Møde i 4de Sektion Fredag den 23. Januar behandlede under

Eventuelt Spørgsmaalet om, hvorfor saa faa Medlemmer kom til Møderne. Det maa jo ogsaa siges at være sløjt, naar der kun møder 10 til 20 eller endnu færre Medlemmer, hvor der mindst kunde og burde møde 50 til 60, særlig nu, da de københavnske Afdelinger holder samlet Møde. Nogle mente, at Grunden hertil var, at de ældre Førere saa skævt til de yngre, særlig Fyrbøderne, naar disse havde noget at meddele eller indvende. Andre mente, det var fordi der var stærk Stemning for at faa hver sin Forening (en Fører- og en Fyrbøder-Forening). Til det første er at sige, at Enhver har Lov til at udtale sin Mening, og han maa selvfølgelig ogsaa vente at blive kritiseret. Til det andet maa siges, at det vilde være at nedbryde, hvad vi i flere Aar har arbejdet paa at bygge op, særlig for Øjeblikket. Nej, Grunden maa nok søges i, at Organisationen ikke har opnaaet de Resultater, som de utaalmodige Medlemmer havde drømt om, idet disse stadig har set op til Fagforeningerne som en Magt, der formaaede at udrette alt; rigtignok glemmer de ærede Medlemmer, at vi arbejder under Staten og som Følge heraf ikke kan tage selv og heller ikke faa vore berettigede Krav saa hurtigt gennemførte; men naar vor Organisation og dens Bestyrelse gør, hvad der staar i dens Magt for at fremme vore Ønsker, har vi ikke noget at bebrejde den, men derimod kun os selv, naar vi ikke tager Del i Arbejdet hver især, saaledes at Enhver betragter det som sin første Pligt at komme til Møderne. Enhver Tanke om at udmelde sig eller undlade at betale Kontingent rettidig til vor Organisation er absolut forkastelig.

W. L.

Udmeldelsen af Det nordiske Forbund.

Eftersom Tiden med raske Skridt nærmer sig den Time, hvor Afgørelsen af de forskellige Punkter, som findes paa Dagsordenen til Generalforsamlingen i Marts, og Spørgsmaalet angaaende vor Stilling til Det nordiske Forbund er blevet aktuelt, maa det anses for at være rigtigst her i Bladet at udveksle de forskellige Anskuelser og Tanker, som gør sig gældende med Hensyn til nævnte Punkt, og da der her i Bladet Nr. 2 og 3 findes 2 Artikler, som fraraader Udmeldelse af Forbundet, saa tillader Undertegnede sig at fremkomme med Tanker, som gaar i modsat Retning.

Til Støtte for disse maa jeg først tilføje: I) At min Opposition er vel overvejende, upartisk og bygget paa Selvsyn.

II) Da Forbundets Bestyrelse trods vedtaget Henstilling paa forrige Generalforsamling endnu ikke har ladet høre fra sig, maa jeg anse en saadan Fremgangsmaade som skadelig for den danske Afdeling, særlig i pekuniær Henseende. III) At jeg forrige Aar som Delegeret stemte til Fordel for Forbundet, og at det hemmelighedsfulde Slør, som hviler over dets Handlinger, har vakt min Mistemning.

Naar Medlemmerne i en Forening har valgt en Bestyrelse til at varetage deres Interesser, saa maa det anses for at være en Pligt for denne at aflægge Regnskab for deres Handlinger og ikke vedblivende, trods Henvendelser, at besvare Medlemmernes Ønsker med en stivsindet, despotisk Tavshed, hvilket forøvrigt tidligere har været et Særkende hos os. Derfor bør Forbundets Bestyrelse selv tilskrive sig den Uvillie, som har rejst sig imod den, og anse Medlemmernes Fordringer for berettigede. Selv om Forbundet skal tjene til gensidig Støtte for os, saa bliver dette Punkt jo aldeles illusorisk; thi ingen véd, hvori og hvorledes denne skal bestaa eller foregaa; alt staar for Medlemmerne som en uopløst Gaade; kun ét vides, og det er, at vi her i Danmark aarlig udbetaler ca. 450 Kr.

Hvortil anvendes denne Sum?

Hvilke Garantier har vi for disse Penge?

Besvarelsen af dette lille Spørgsmaal er vist ligesaa umuligt som at foretage en Udflugt til Maanen. Hr. Jensen skriver i forrige Numer af dette Blad, at vi bør vente og se Tiden an. De samme Ord vare mine Tanker forrige Aar; men paa dette Grundlag kan vi ikke vedblive at staa; thi medens Græsset gror, dør Horsemor.

Pengene ruller stadig ud af vore Lommer.

Den Henstilling — saavidt jeg husker af Hr. Mauritzen —, som blev vedtaget paa Generalforsamlingen forrige Aar, er endnu ikke taget til Følge. En ny do. i Aar vil maaske nyde samme Traktement. Nej, for en saadan Forretningsorden gives kun ét Svar — Udmeldelse —, og dette bør gives endnu i Aar, saafremt der fra Forbundets Bestyrelse paa førstkommande Generalforsamling ikke foreligger en Regnskabsoversigt for den forløbne Tid, en Redegørelse for dets Virksomhed og dets mulige Fremtidsprojekter samt en Forpligtelse til i Fremtiden at holde Medlemmerne à jour med dets Virksomhed. Uden disse Punktets Vedtagelse bør vore Delegerede stemme for Udmeldelse.

Hr. Jensen skriver videre: Jeg kan ikke tænke mig, at det samlede svenske og norske Lokomotivpersonale hverken ønsker eller venter en Adskillelse; det

vilde for de fleste komme som et Lyn fra en klar Himmel. Jeg maa dertil svare, at skulde denne Udmeldelse komme saa uventet, som formenes, saa forbauses jeg kun over den ringe Betydning, der er tillagt os; ganske vist tager vi den jo som bekendt med en vis Ro; at regne det danske Lokomotivpersonale for at være en saa naiv og indskrænket Del af den danske Befolkning, er dog for meget af det Gode. Til Slut udtaler Hr. Jensen, at selv om vi har Medbør, saa maa vi ikke faa store Tanker om os selv. Personlig deler jeg fuldstændig denne Anskuelse; men, vil jeg kun tilføje, lad os ikke blive til Nar for vore egne Penge.

Forhaabentlig vil den ærede Redaktion gøre vore svenske og norske Forbundsfæller bekendt med de forskellige Udtalelser, som ere fremkomne her i Bladet, hvilket maaske da kan hidføre en fredelig og tilfredsstillende Løsning af dette vigtige Spørgsmaal i rette Tid.

København, den 4. Februar 1903.

H. Ohlsen.

Meddelelser fra Afdelingerne.

De københavnske Afdelinger

afholdt Generalforsamling d. 23. Januar 1903.

Dagsorden:

1. Fremlæggelse af Regnskabet.
2. Godkendelse af Bestyrelsesvalg.
3. Valg af Delegerede til Generalforsamlingen i Fredericia.
4. Bør vi vedblive at være i Det nordiske Forbund.
5. Forslag om de Delegeredes Antal.
6. De tre københavnske Afdelingers Sammenslutning.
7. Eventuelt.

Formanden, Hr. Mortensen, bød Velkommen i det nye Aar og haabede, at det nye Aar vilde bringe os et positivt Resultat, særlig hvad den ny Lønningslov angik, og bad derefter Forsamlingen at vælge en Dirigent.

Valgt blev Lokomotivfyrbøder V. Thomsen.

1. Fremlæggelse af Regnskabet.

Kassereren, Hr. Lauridsen, oplæste Regnskabet.

Lokf. Pagh Rasmussen bemærkede, om Indskud af nye Medlemmer ikke skulde tilfalde Afdelingskassen i Stedet for Hovedkassen.

Lokf. P. Madsen fandt, det var rigtigst, at Indskudet tilfaldt Hovedkassen.

Lokf. O. Larsen sluttede sig til Madsens Udtalelse og foreslog at indskyde en Paragraf i vore Love, der sagde, at Pengene tilfaldt Hovedkassen.

Lokf. Christensen, Esbjerg, vilde ikke blande sig i Afdelingens Sager, men han mente, at det var Hovedsagen, at Regnskabet var i Orden.

Regnskabet godkendtes.

2. Godkendelse af Bestyrelsesvalg. Efter Stemmelisten valgtes:

Lokf. Mortensen, Formand.

Lokfrb. H. Ohlsen, Repræsentant.

Lokf. A. Madsen, Revisor.

Lokfrb. V. Thomsen, Revisor.

Lokf. Lauridsen, Kasserer.

Lokf. Lauridsen frabad sig bestemt Valget, hvorfor Valget af en Kasserer skulde afgøres ved en ny Stemmeliste.

Valgt er Lokf. 218 C. Larsen.

3. Valg af Delegerede.

Formanden mente, at vi burde vælge en særlig Delegeret for Bornholm.

Dirigenten foreslog at vælge 2 Lokf. og 2 Lokfrb. og en femte, eftersom nu Stemmerne vilde falde, og saa det omtalte Medlem fra Bornholm.

Valgt til Delegerede blev:

Lokf. Mortensen.

Lokf. P. Madsen.

Lokfrb. Pedersen.

Lokfrb. E. Mathisen.

Lokfrb. V. Thomsen.

4. Forslag om Udmeldelse af Det nordiske Forbund.

Dirigenten mente, at vi burde vedblive at være i Forbundet, selv om vi ikke endnu havde haft noget direkte Udbytte, saa vidste man jo ikke, hvad Tiderne vilde bringe.

Lokfrb. Lund mente ikke, at vi burde blive i Forbundet, og at det var altfor mange Penge, vi maatte betale dertil.

Lokf. Pagh Rasmussen holdt derimod paa at blive i Forbundet, da vi derfra kunde høste meget godt i faglig Henseende, og særlig i Forenings-Anliggender.

Lokf. G. Jensen sluttede sig til Rasmussen og mente, at hvis der skulde ske noget alvorligt i vor Forening, da kunde vi være sikker paa Støtte fra Forbundet.

Lokfrb. Klem kunde ikke være med til at blive i Forbundet, og hvad det grønne Blad angik, da var det altfor dyrt i Forhold til de Kundskaber, vi kunde høste deraf.

Lokf. Christensen, Esbjerg, mente ikke, at Forbundets Bestyrelse havde taget sig særligt af de Sager, som blev vedtaget paa Kongressen, og bebrejdede særlig Præsidenten for den LigeGYldighed, han udviste overfor de af vore Sager, der blev henvist til ham. Taleren stemte for at udtræde af Forbundet, og udtalte, at de mange Penge, det kostede, kunde anvendes paa en langt bedre Maade.

Lokf. Mauritzen stemte ogsaa for Udtrædelse af Forbundet og fremkom med

flere Eksempler paa Bestyrelsens og Præsidentens LigeGYldighed.

Lokfrb. Petersen, der var bleven valgt til Delegeret, foreslog en Afstemning over det omstridte Punkt, saa at der var noget bestemt at gaa efter, naar de kom til Hovedgeneralforsamlingen.

Vedtoges ved Afstemning at lade foretage skriftlig Afstemning.

5. Forslag om Formindskelse af de Delegeredes Antal.

Lokf. Pagh Rasmussen mente, at Antallet burde formindskes.

Lokf. Christensen, Esbjerg, oplyste, efter at der var oplæst en Skala, om Forslag, hvor mange Delegerede der skulde vælges for hver Afdeling, at Antallet saa vilde blive 32 Delegerede i Stedet for nu 58.

Vedtoges paa Hovedgeneralforsamlingen at stemme for at formindske Antallet.

6. Sammenslutning af de tre københavnske Afdelinger.

Ved Afstemning forkastedes Forslaget.

7. Eventuelt.

Lokf. Mauritzen talte om den Gæring, som herskede i vor Forening om at adskille Lokomotivførerne og Lokomotivfyrbøderne i en Forening hver for sig. Han fraraadede paa det bestemteste paa det nuværende Tidspunkt at tænke paa sligt, særlig nu, da Lønningsloven skulde til Behandling. Og hvad hans egen Mening angik, kunde han ikke gaa med til nogen Adskillelse, da Førere og Fyrbødere under Tjenestens forsvarlige Udførelse vare to af hinanden afhængige Faktorer, som absolut burde holde sammen.

Lokf. Christensen, Esbjerg, oplyste angaaende Lønningsloven, at der var gjort alt for at opnaa en god Lønning for Lokomotivpersonalet, og at Udsigterne efter hans Mening vare ret gode; men noget bestemt kunde der ikke siges.

Lokf. G. Jensen kom med en Sammenligning, hvor daarligt vi vare lønnede i Forhold til en Rorsbetjent i Toldetaten.

Lokf. Christensen, Esbjerg, syntes ikke om at drage Paralleller med, hvorledes de andre vare lønnede; vi skulde selv ved vor Organisation hæve vor Stand og Løn, og opfordrede Medlemmerne til rigtigt at slutte sig sammen og paavirke de udenforstaaende Kolleger til at indtræde i vor Forening.

Dagsordenen var dermed udtømt, hvorfor Dirigenten sluttede Mødet.

Chr. P. Hansen,
Sekretær.

* * *

Aarhus Afdeling.

Generalforsamling afholdtes i Aarhus Afdeling den 29. Januar 1903.

Dagsorden:

1. Forslag om at yde et Bidrag af Afdelingens Kasse til fattige Børns BESPISNING.
2. Forslag om at indsende et Andragende til Hammelbanens Bestyrelse om Familiefriepas til Afdelingens Medlemmer.
3. Forslag om, at Foreningen yder Rejsestipendium til sine Medlemmer.
4. Formandsvalg.
5. Forslag om, at Renseklapperne paa Udvaskningsmaskinerne udtages af særligt Personale.
6. Eventuelt.

Repræsentanten for Aarhus H. bød Velkommen og bad Forsamlingen vælge en Dirigent.

Valgt blev Lokf. Baily, der takkede for Valget og derefter satte Dagsordenen til Forhandling.

1. Lokfrb. A. Petersen, Forslagsstiller, anbefalede at yde 25 Kr.

Lokf. Jakobsen anbefalede ogsaa Sagen.

Efter at endnu flere Talere havde anbefalet at yde de 25 Kr., vedtoges dette enstemmigt.

2. Lokfrb. A. Petersen, Forslagsstiller, anbefalede at indsende et saadant Andragende og motiverede nærmere, af hvilken Grund.

Lokfrb. G. Petersen vilde fraraade at indsende et saadant Andragende, da efter hans Mening Bestyrelsen ikke gik ind derpaa, uden at det blev gensidigt.

Lokf. Jakobsen vilde ogsaa fraraade at indsende Andragende angaaende denne Sag. Taleren vilde hellere være med til at indsende Andragende til Generaldirektoratet om, at alle Privatbane-Lokomotivførerne fik 2. Kls Friepas paa Statsbanerne.

Efter at Sekretæren havde lovet at forespørge Driftsbestyreren ved H. B., hvorledes et saadant Andragende vilde blive modtaget, udsattes Sagen til næste Møde.

3. Lokfrb. V. Hansen (339), Forslagsstiller, anbefalede Sagen og mente, at det havde sin store Betydning, at vi kunde komme ud at se andre Forhold, i alt Fald dem, der havde Lyst dertil, og oplæste derefter nærmere, hvorledes han havde tænkt sig, at det kunde ordnes.

Lokfrb. Frants Nielsen fandt, at det var en skøn Tanke, og udtalte sin fulde Sympati med Forslaget.

Lokfrb. V. Hansen (339) vilde have Forslaget indsendt til Behandling paa Hoved-Generalforsaml. i Marts Maaned, hvis det blev vedtaget her i Aften.

Lokfrb. Nielsen (222) mente, at Pengene blev bedre anvendt, naar man lod afholde Foredrag af lærde og berejste Mænd.

Efter at en Mængde Talere havde haft Ordet i denne Sag, enedes man om, at der blev nedsat et Udvalg til nærmere at undersøge de enkelte Punkter og derefter at afgive Betænkning, for saa senere at indsende Forslaget til Hoved-Generalforsamlingen.

Udvalget kom til at bestaa af Lokf. Baily, Lokfrb. V. Hansen og Nissen.

4. Lokfrb. V. P. Hansen havde udsendt en Liste for at sondere Stemningen, og paa denne Liste havde Lokf. Baily faaet langt de fleste Stemmer og var altsaa Generalforsamlingens Kandidat tilligemed Lokfrb. V. Hansen (274), der var sidste Mødes Kandidat. Taleren vilde anbefale at vælge Hr. Baily.

Lokf. Jacobsen anbefalede Hr. Baily og mente, at det var en Mand, som vi kunde være tjent med.

Lokfrb. Frants Nielsen anbefalede V. Hansen og mente, at der mulig i hele Afdelingen ingen var, der var mere kvalificeret til denne Post end han, og fremhævede nærmere Hr. Hansens Egenskaber.

Lokfrb. G. Petersen havde ikke noget imod V. Hansen, men vilde bestemt tilraade at stemme paa en Fører til Formand.

Sekretæren mindede Forsamlingen om vor ærede Formands (Hr. Christensens) Udtalelse paa sidste Møde, hvor han raadede til, særlig her i Aarhus, som han bemærkede, at vælge en Fører til Formand.

Lokfrb. Frants Nielsen anbefalede varmt og indtrængende at vælge Hr. V. Hansen.

Da ikke flere begærede Ordet, lod Dirigenten foretage Afstemning, og Resultatet blev, at Lokf. Baily blev valgt med 15 Stemmer. Derefter havde Hr. V. Hansen 7 Stemmer.

Hr. Baily takkede Medlemmerne for den Tillid, de havde vist ham, og skulde det være ham en kær Pligt at varetage Afdelingens Interesser, og bad alle Medlemmerne støtte ham i Arbejdet, saa mente han nok, at Aarhus Afdeling stedse vilde være en af de bedst organiserede Afdelinger her i Landet. Taleren fremhævede det gode Forhold, som her i Afdelingen bestod imellem Fører og Fyrbøder.

V. P. Hansen (339) ønskede Hr. Baily til Lykke og tilsagde ham paa Bestyrelsens og Medlemmernes Vegne disses Støtte i Arbejdet til fælles Vel og Maal.

Sekretæren udbragte et Leve for den nyvalgte Formand og ønskede, at han maatte faa samme Held og Lykke i Arbejdet som vor tidligere Formand, Hr. Mottlau.

Lokfrb. Frants Nielsen udtalte ligeledes sine bedste Ønsker for den nyvalgte Formand og lovede ham sin fulde

Støtte samt opfordrede alle til at gøre ligesaa.

Hr. Baily takkede og udbragte et Leve for D. L. og L. F.

5. Lokfrb. Steffensen anbefalede sit Forslag og mente, at Reserveholdet kunde udtage Klapperne paa de Maskiner, som skulde vaske ud, da dette vilde give, at Fritiden vilde blive noget bedre end hidtil; selvfølgelig vilde det være nok saa rart, naar der var særligt Mandskab til dette Arbejde. Taleren foreslog en Henvendelse til Lokomotivmesteren, eventuelt Maskininspektøren.

A. Petersen vilde ikke have, at Reserveholdet skulde bebyrdes med dette Arbejde, en anden Ting var det, om der kunde blive en fast Mand til dette Arbejde.

G. Petersen vilde ikke have, at nogen skulde tage hans Klapper ud, det vilde han helst selv gøre, og det troede han nok, at de fleste vilde.

Efter at endnu en Del Talere havde haft Ordet denne Sag vedrørende, satte Dirigenten Forslaget under Afstemning.

Dette forkastedes.

6. Lokfrb. V. P. Hansen oplyste, at ifølge Medlemsantallet kunde vi nu faa 6 Delegerede til Generalforsamlingen, og forespurgte, om vi skulde vælge 2 nye.

Lokfrb. A. Petersen vilde meget anbefale at vælge 2 til, da vi saa paa Generalforsamlingen vilde blive saa meget stærkere, og foreslog som den ene at vælge vor Kasserer, Hr. Sørensen.

Sekretæren vilde fraraade at vælge flere Delegerede; det var ikke alene en stor Udgift til Delegerede, men det var tillige unødvendigt, at saa mange Delegerede fra en enkelt Afdeling overværede Generalforsamlingen. Naar de, der deltog i denne, valgte deres Ordfører hjemme, saa kunde han paa Generalforsamlingen fremkomme med og forsvare de Spørgsmaal, som vedrørte Afdelingen, og som denne havde paa Dagsordenen. Paa den Maade kunde der baade spares Delegerede og fremfor alt megen Tid, for indrømmes maatte det, at den meste Tale paa en Generalforsamling eller et Møde for en stor Del bestaar i Gentaalser.

Lokf. Jacobsen sluttede sig hertil.

Lokfrb. Frants Nielsen vilde anbefale at vælge V. Hansen (274) som den ene Delegeret.

Dirigenten satte derpaa Forslaget under Afstemning. — Det vedtoges med 1 Stemmes Majoritet at vælge 2 Delegerede til. — Valgt blev Lokf. J. Sørensen og Lokfrb. V. Hansen (274.)

Derefter sluttede Formanden Generalforsamlingen og takkede Medlemmerne for den Ro og gode Tone, som helt igennem havde præget denne.

H. Christiansen,
Sekretær.

*

*

*

København Ø. Afdeling.

Ved et af Afdelingen foretaget Bestyrelsesvalg blev Resultatet følgende:

Formand Lokf. Skjoldager, Kasserer Lokf. Clemmesen, Repræsentant Lokf. V. Mauritzen, Revisorer Lokf. Aabel og Lokf. Jensen, Gasværket.

Skjoldager, Afdformd.

Personalia.

Ansatte som Fyrbødere III fra 1.—1. 1903, Haandværkerne:

8 Alfred Carl Villiam Olsen med nyt Tj.-Nr. 81 i Struer og

201 Jens Sørensen Christensen med nyt Tj.-Nr. 387 i Glyngøre.

Forflyttede: Lokomotivførerne:

II 209 H. C. Bergmann efter Ansøgning, Struer—Aarhus, fra 1.—1.—03,

III 269 P. J. G. Staal efter Ansøgning, Struer—Aarhus, fra 1.—1.—03,

IV 13 V. V. Mottlau efter Ansøgning, Aarhus—København G. fra 1.—1. 1903 og

IV 141 A. N. P. Carlsen efter Ansøgning, København G.—Sorø, fra 1.—1. 1903;

Fyrbøderne:

I 93 J. J. Frederiksen, Køge—Sorø, fra 1.—1.—03,

I 141 S. Andersen efter Ansøgning, København H.—Køge, fra 1.—1.—03,

II 397 F. C. C. Nielsen, København H.—København G., under 6.—1.—03,

II 458 J. Hansen efter Ansøgning, Glyngøre—Nyborg, fra 1.—1.—03,

III 79 J. Nielsen efter Ansøgning, Langaa—Aalborg, fra 1.—1.—03,

III 450 P. L. P. Møllerup efter Ansøgning, Struer—Aarhus, fra 1.—1.—03,

III 368 J. K. Danielsen efter Ansøgning, Struer—Langaa, fra 1.—1.—03,

III 482 R. Rasmussen, København H.—Sorø, fra 1.—1.—03 og

III 267 H. J. Hansen, København G.—København H., under 6.—1.—03.

Tilladelse til at bytte Opholdssted:

Lokomotivførerne IV 357 F. V. Petersen, Struer, og 78 P. A. Jensen, København G., fra 1.—1.—03.

Afskediget:

Fyrbøder III 14 C. V. Petersen, København Ø., fra 31.—1.—03.

Til Underretning for ærede Indsendere meddeles, at det allerede indsendte Manuskript vil finde Optagelse i et Ekstranummer. R e d.

Trykt i

Fredericia Dagblad's Bogtrykkeri
i Fredericia.